

ԾԱՂԻԿ ՀԻՄՆԱԹԵՐ ԵՐԿՈՒ ԱՆ-
գամ կը հրատարակուի Զորեք-
շաբթի եւ Շաբաթ օրերն : —
Տարեկան բաժանորդագրութեան
գինն է 400 դրուշ արծաթ : —
Վեցամսեայն 50 . — Գուռառաց
համար 115 դրուշ . — Վեցամս-
եայ 60 . — Ծանուցման տողը
5 դրուշ :

ԽՄԲԱԳԻՐ
Մ. ԳԱՓԱՄԱՃԵԱՆ



Որ եւ է նամակ կամ գրութիւն
պէտք է ուղղել :

Առ Արտօնատէր և Տնօրէն
ԱՆՏՕՆ ՍԱՔԱՅԵԱՆ
Էսկի Զապթէյէ Ճատտէսի
Նշան էք. Պէրպէրեանի Տպա-
րանն :

Խմբագրութեան յանձնուած
գրութիւնք ետ չեն տրուիր :

ԱՐՏՕՆԱՏԵՐ
ԱՆՏՕՆ ՍԱՔԱՅԵԱՆ

40 ՓԱՐԱ

ՀԱՆԴԵՍ

ՓԱՐԱ 40

Ա Ձ Գ Ա Յ Դ Ն Ե Ի Բ Ա Ղ Ա Բ Ա Կ Ա Ն

Բ Ո Վ Ա Ն Դ Ա Կ Ո Ւ Թ Ի Ի Ն

Յուդարկաւորութիւն Ազնուաշուք Տիկին
Նեկտառ Զունդ Ասպետուհւոյ. — Աղգա-
յին. — Հիմակուան գործերը. — Շիւքիւր սաղ-
լըղա. — Ասկի ալիէ. — Տիկին բանգալոն
(վիպասանութիւն) : — Ծանուցմունք :



Թ Ո Ւ Ղ Ա Ր Կ Ա Ի Ո Ր Ո Ւ Թ Ի Ի Ն

ԱԶՆՈՒԱՇՈՒՔ ՏԻԿՆՈՋ

ՆԵԿՏԱՌ ԶՈՒՆԴ
ԱՍՊԵՏՈՒՅԻՈՅ

Հանգուցեալ Տիկին Նեկտառ Զունդ
Ասպետուհւոյն յուղարկաւորութիւնն
հանրային սգոյ մը արտայայտութեան
կերպարանն առած էր կիրակի օր ,
և կատարուեցաւ այնպիսի հոյակապ
հանդիսիւ որուն նմանն հազուադէպ
առիթմներու մէջ կը տեսնուի Առաւօ-
տուն կանուխ, մայրաքաղաքիս ամեն
թաղերէն պոլսեցի ու գաւառացի ազ-

գայնոց ստուար բազմութիւն մը եկած
խռնուած էր Բերայի Ս. Երրորդու-
թեան եկեղեցին որ այդ տխուր պա-
րագային պատշաճ եղանակաւ զար-
դարուած էր Տաճարին մէջտեղը, մա-
հաբեմի մը վրայ դրուած էր արծա-
թապատ դագաղն որ կը բաղկանար
երբեակ սնտուկներէ՝ եղեւինի ու կաղ-
նիի փայտերէ և կապարէ՝ յատկապէս
պատրաստեալ ի Բարիդ Դագաղը ծած-
կուած էր քսանէ աւելի պսակներով
և ծաղկեայ խաչերով: Դասին ետին
մասնաւոր տեղեր յատկացուած էին
բարձրաստիճան անձանց համար՝ որոց
ընդունելութեան ինչպէս նաեւ հան-
գիսին բարեկարգութեան հսկելու մա-
սին խնամուտ հոգաժութիւն մը ի գործ
կը դնէին Բերայի Թաղ. Խորհրդոյ
Պատ. անդամք: Մեծ Պահօց պատճա-
ռաւ. խորանին վարագոյրը գոց էր ու
հանդիսաւոր Պատարագ չի մատուց-
ուեցաւ: Ժամ 4ին, երբ սկսաւ Պատա-
րագն, հանգուցեալ Տիկնոջ սկզբի
ամուսինն՝ Ազնուափայլ Զունդ Ասպե-
տը՝ մտաւ յեկեղեցի, շրջապատեալ
վշտակից բարեկամներէ. հետզհետէ
սկսան հասնիլ նաեւ յուղարկաւորք,
ականաւոր աղգայինք, պետական պաշ-
տօնատարք, վաճառականք, սեղանա-
ւորք, բժիշկք, փաստաբանք, ճարտա-
րապետք և այլ ամեն անոնք որք ա-
նուն մը ունին: Մէկ խօսքով՝ Հայոց
պերճ դասը ներկայ էր դրեթէ իր ամ-
բողջութեամբ: Նոյնպէս հայ հռոմէա-

կան երեւելիք և բողոքականաց ազ-
գապետ Ազնուափայլ Բակոր Էֆէնտի
Պոյաճեան: Ի պատիւ Զունդ Ասպետին
որ աւստրիական հպատակաց երեւե-
լիներէն է, անձամբ եկած էր Աւստ-
րիոյ-Հունգարիոյ դեսպան վսեմ Պա-
ռոն տը Բալիչէ, ընկերակցութեամբ
խորհրդական Պ. տը Շիսէլի, առաջին
թարգման Պ. աը Բալի, Բ. Թարգման
Պ. Միլլէրի և դեսպանատան քար-
տուղարաց. ներկայ նին նաեւ աւստ-
րիական ընդհ. հիւպատոս Պ. տը Բը-
վասայի, դեր-հիւպատոս Պ. Պօկաչար և
հիւպատոսարանի քարտուղարք. Ներ-
կայ էին նաեւ պարսկական դեսպա-
նատան առաջին քարտուղար Արթաքի
Խան Նեվրուզ և ընդհ. հիւպատոս
Յովհաննէս Խան. Նոյնպէս Ռուսիոյ,
Անգլիոյ, Պոլսիոյ, Սերպիոյ և այլ դես-
պանատանց խորհրդականք և առաջին
թարգմանք, աւստրիական գաղթա-
կանութեան անդամք, օտարազգի սե-
ղանաւորայտն և առեւտրական բարձր
դասն, Նէճիպ փաշա և այլ օտարազ-
գիք:

Բաւարտ Պատարագին, սկսան հո-
գեհանգստեան արարողութիւնք որոց
նախագահեց Ամեն. Տ. Խորէն Պ. Պատ-
րիարքը, շուրջն ունեւելով Ամեն. Խը-
րիմեան Հայրիկ. Գեր. Սիմէոն Արքե-
պիսկոպոս Սէֆէրեան, Գեր. Գրիգորիս
Եպիսկոպոս Ալէաթեան և Գեր. Գա-
րեգին Եպիսկոպոս Սրուանձտեանց,
վեց վարդապետք և բազմաթիւ քա-

հանայք՝ եկեղեցականաց այս պատկառելի դասուն մասնակցութեամբ կատարուած արարողութիւնք արտասովոր շուք և հանդիսաւորութիւն ունեցան և խոր տպաւորութիւն թողուցին բոլոր ներկայից վրայ:

Դամբանականը խօսեցաւ Ամեն. Խրիմեան Հայրիկ:

* * *

Իրեն յատուկ յուզիչ և բնական լեզուաւ՝ Դաւիթ Մարգարէի իմաստալից մէկ խօսքը բնաբան ընտրելով, կենաց և մահու վրայ հակիրճ տեսութիւն մը ընելէ յետոյ, քարոզիչ Սրբազանը խօսքը մասնաւորեց հանգուցեալ Տիկնոջ վրայ և թուեց անոր յառաքինութիւն ներս՝ ասոնց իբր առաջինը նկատեց քսանեօթնամեայ ամուսնական խաղաղ և հաշտ կեանքը զոր վարած էր հանգուցեալն իւր սիրեցեալ ամուսնոյն հետ, առանց բնաւ մթազնելու ընտանեկան կենաց երջանիկ հորիզոնը. թուեց նորա ազնիւ ձիրքերն՝ իբր բարեկիրթ և մարդասէր տիկին, և մանաւանդ խնայասէր ոգին որով՝ հակառակ իր պերճ կացութեան՝ տարեկան շատ համեստ դումար մը կը յատկացնէր իր զգեստեղինաց, օրինակելի ճարտարութեամբ մը անձամբ պատրաստելով ինչ որ կը վերաբերէր իր արդուզարդին, այնպիսի խնայութեամբ ու ճաշակով զոր ամենքը տասնապատիկ ծախքով եղած կը համարէին և բաղումը տասնապատիկ ծախքով նոյնչափ շքեղ չէին յաջողեր երեւալ: Իր այս յատկութեանց կը միացնէր բարեպաշտութիւն, ջերմեանդութիւն և ողորմածասիրութիւն: Աւստիոյ կայսեր կողմէ իր ամուսնոյն տրուած Ասպետական Վկայագրոյն մէջ, զոր տեսած եմ, ըսաւ այս առթիւ քարոզիչ Սրբազանը, իբրեւ իւր ասպետական նշանաբան յիշատակուած են ան բառեր «Ողորմութեան և հասարակական» և հանգուցեալ տիկինը իր անձին վրայ կը կրէր, ինչպէս կը կրէ նաեւ իւր պատուական ամուսին, այս պատուիրանի կատարեալ գիտակցութիւնն ու գործադրութիւնը: Իսկ մասնաւորապէս գաւառացի հայ աղքատ աղջկանց դաստիարակութեան համար Տիկին Զունդի տարած անձնուէր ջանքեր անմոռանալի են. Ազգանուէր Հայուհեաց ընկերութեան հիմնադրաց

մին եղած էր ու անոր զարգացման համար ամենէն աւելի աշխատողներէն. իբր Ատենապետ այդ բազմադիւն ընկերութեան՝ յարաբերութեան մէջ էր գաւառացոց հետ ու լաւ ուսումնասիրած ասոնց պէտքերը, գիտել թէ գաւառացին բարի մայրեր կ'ուզէ և յայդ նպատակ նը նկրտէր անդու անդադար:

Յետոյ, հանգուցելոյն կենաց վերջին օրերը նկարագրեց, յիշեց թէ ինչպէս իր անձնուէր ամուսին բժշկական ամենէն ճարտար խնամքներն ի գործ դնել տալով, մինչեւ վերջին վայրկեան հոկեր է նորա քով. հրաւիրեց ի Մարտիրոս Հայոց քահանայն՝ որ հաղորդեց է զնա, կրօնական վերջին մխիթարութիւնները տալով: Աղօթեց, արտասուեց, «Տէր Ողորմեա՛» խնդրեց է եկեղեցիներէն, և այժմ որ աստուածային կամքը կատարուած է, այժմ՝ յաւիտեանպէս զրկուած է իւր կենակցէն՝ միայնակ և վշտահար՝ հեղաժուսինը կըսէ եղբր Հայրիկի, երբ գնացեր է զինքը մխիթարելու: «Նսմիայնակ իբրեւ ճնճղուկ մնամ ի տանիս»:

Քարոզիչ Սրբազանը, որուն այս տիտր նկարագիրը կը խռովէին զունկիդիս, իւր խօսքը կնքեց՝ հրաւիրելով զհամայն հաւատացեալս՝ աղօթել վասն հոգւոյ բարեյիշատակ Տիկին Նեկտառ Զունդի, և երկնից մխիթարութիւն հայցեց նորա վշտահար ամուսնոյն, տէրունական խօսքն ուղղելով նմա՝ Հասարակական հեղինակ:

Ս. Պատրիարքը վերջին «Հայր մեր»-ն ու «Հոգւոց»-ն ըսելով, փակեց արարողութիւնն, յետ որոյ դագաղը դուրս հանուեցաւ եկեղեցիէն, մեծահանդէս թափորով: Ժողովրդեան բազմութիւնն որ կը բաղկանար ամեն թաղեցի ու գաւառացի, և ամեն դասակարգի աղջայիններէ, հետզհետէ ստուարացած էր, այնպէս որ ոչ միայն եկեղեցին, գաւիթներն ու պարտէզը, այլ և շրջակայ փողոցները գրաւեալ էին ամբողջովին: Այդ հազարաւոր բաղմութեան մէջէն դժուարաւ ճանբայ կը բանային բարապանք և ոտիկանք: Եկեղեցւոյ դռնէն դագաղը դուրսեցաւ մեծելակիր քառաձի փառաւոր կառքի մը մէջ և թափորը կազմուեցաւ հետեւեալ կարգաւ:

Առջեւէն կընթային թաղապետական չափուշք, ոտիկանք և զինուորք. յետոյ Պատրիարքարանի բարապանք ու աւստրիական դեսպանատան գաւառները, Ասոնց կը հետեւէին դպիրք և քահանայք, որոց մէջտեղէն կընթանային Ազգ. Հիւանդանոցի Որբանոցէն 12 սանունք, ինչպէս նաեւ Բերայի Նարեկեան վարժարանէն 20 ու խառն գիւղի ներսէսեան վարժարանէն 8 սանունք, որք ի ձեռին բռնած էին պսակները:

Դագաղին վրայ դրուած էր սպիտակ ու կապուտ ծաղիկներով յօրինեալ մեծ խաչ մը՝ զոր Զունդ Ասպետը նուիրած էր իւր ողբացեալ ամուսնոյն յիշատակին, իսկ միւս պսակներն ու ծաղիկայ խաչերը, զորս բարձեալ կը տանէին դպրոցական սանունք. իւրաքանչիւրը կը կրէին սպիտակ ժապակէններու վրայ ոսկետառ յիշատակութիւն մը և նուիրուած էին հետեւեալներուն կողմէ.

1. Ազգանուէր Հայուհեաց Ընկ.
2. Թաղական Խորհուրդ Բերայի
3. Սէլիմիէճեան ընտանիք
4. Տիկին Պէտրիա Գ. Շամտանճեան
5. Նեկտար Մոմճեան
6. Երանուհի Ա. Նեփուղ
7. Թագուհի Մոմճեան
8. Հասուն
9. Վսեմ Ապրօ Էֆէնարի
10. Միքայէլ Էֆէնարի Յակոբեան
11. Յովհաննէս Էսաբեան
12. Յարութիւն Ասլանեան
13. Մկրտիչ Զանրմեան
14. Միքայէլ Լաղարովի (Վիեննայէն)
15. Նախկին սանունք Նուպար-Շահ. նազարեան վարժարանի
16. Ընթերցասիրաց Ընկ. (Խասգիւղի)
17. Բարեգործական Ընկ. (Պէոյիւք)
18. Սքօլա Ռօտօլֆինա (աւստրիական վարժարան Պէոյիւքտէրէի)

Պսակաբարձ տղայոց ու դպրաց կը հետեւէին քահանայք, վարդապետք ու եպիսկոպոսունք: Թափորին կը նախագահէր Ամեն. Խրիմեան Սրբազան:

Յետոյ կուգար մեծելակիր կառքը որուն կը հետեւէր սգակիր՝ Աղնուափայլ Զունդ ասպետն՝ գլխիկոր և արտասուադին, շրջապատեալ ի մըտերմաց. սգակիր էին նաեւ հանգուցեալ Տիկնոջ եղբայրը՝ Մեծ. Գէորգ Էֆէնտի Փանոսեան՝ իր երկու զաւա.

կաց հետ. քեռայրը՝ Մեծ. Գրիգոր էֆ. Սելիմիէճեան, ինչպէս նաեւ Մի. քայէլ էֆ. Մոմճեան, Արեթիկ էֆ. Նեվրուզ, Գրիգոր էֆ. Շամտանճեան և այլք՝ մերձաւոր կամ հեռաւոր ազ. դականք, Դադաղին ծոպերը բռնած էին Աւստրիական և Պարսկական ընդհ. հիւպատոսք, Թէհնո պէյ, Պ. Պ. Մի. շէլ. Գիմօնի և Ժորժ Գուբարյ, Վսեմ. Միքայէլ էֆէնտի Մամիկոնեան և Յովհաննէս էֆէնտի Էսաբեան որք մինչեւ փողոցին դուռը ընկերացան դա. գաղին. Իսկ ջահակիրներն էին վեց պատուաւոր երիտասարդք.

Ջունդ Ասպետին և միւս սգակիր անձանց կը հետեւէին յուղարկաւորաց դասն ու ժողովրդեան բազմութիւնը որ պատած պաշարած էր Բերայի շի. տակ ճամբան և կը յառաջանար յամբ. ընթաց. բոլոր վաճառատունք ու խա. նութները, տանց պատուհանները և պատշգամները գրաւուած էին երկսեռ բազմութեամբ որ փողոցին մէջ տեղ չէր գտած կենալու:

Թափորն այս պատկառելի երեւոյ. թով հասաւ ի Բանկաթի. աղգ. գե. րեզմանատան Ս. Լուսաւորիչ եկեղե. ցին որոյ դրան առջեւ դադաղն հան. ուելով կառքէն, փոխադրուեցաւ յե. կեղեցի, որոյ պարտիդին մէջ դամ. բանական խօսեցաւ ինչէն էֆէնտի Պէրպէրեան յանուն Սլզգ. Հալուհեաց ընկերութեան, պերճաբան լեզուաւ մը նկարագրելով հանգուցեալ Տիկնոջ առաքինի կեանքն ու գործերը: Ազ. գանուէր Հալուհեաց ընկերութեան սանուհեաց կողմէ իբր ճշմարիտ մայր մը պաշտուիին ու այդ մասին ունե. ցած բոլոր արժանիքն և տարած աշ. խատուութիւնները, օրհնեց նորոյ յիշա. տալն ու միթիարական խօսքեր ուղ. ղեց վշտահար ամուսնոյն:

Յետ այս բանախօսութեան, ժողո. վուրդը տակաւ առ տակաւ ցրուելով ծանօթք և բարեկամք մի առ մի գը. նացին սեղմել Ջունդ Ասպետին ձեռքը. վշտահար Ասպետը ցաւակցութեան այս անկեղծ արտայայտութիւններն ընդունելէ յետոյ, մի անգամ եւս մը. տաւ ի մատուռն, ուր դրուած էր իւր հանգուցեալ տիկնոջ դադաղը՝ ծաղկ. եայ խաչերովն քու պսակներովը ծած. կեալ, և զայն համբուրելէ ու պահ մը հոն աղօթելէ յետոյ, իւր մտերմաց

հետ մեկնեցաւ գերեզմանատունէն, խորապէս խռովեալ:

* *

Տիկին Նեկտար Ջունդ Ասպետուհ. ւոյն մարմինը առ այժմ կը մնայ Բե. րայի Ս. Լուսաւորիչ եկեղեցւոյ Յը. կրտսերեան պահարանին մէջ, ուստից իբր երկու ամիսէն պիտի փոխադրուի Շիշլիի աղգ. գերեզմանատունն և անդ. ամփոփուի յատուկ դամբարանի մէջ. Ազնուափայլ Ջունդ Ասպետին փափա. գանաց համաձայն՝ ճարտարապետ Վսեմ. Յովհաննէս էֆէնտի Ազնաւոր. եան պատրաստած է հոյակերտ դամ. բարանի մը յատակաձեւը որուն շի. նութեան ձեռնարկուած է արդէն: Այդ դամբարանի շինութիւնն աւար. տելուն պէս, պիտի կատարուի փո. խադրութիւնն ու թաղման արարողու. թիւնը, Թէպէտ հանգուցեալ տիկնոջ ամուսնը ի սկզբան մտադիր էր Պէօ. յիւքտէրէի եկեղեցւոյն մէջ ամփոփել տալ նորա մարմինը, սակայն Բերայի Թաղ. Խորհրդոյ Ատենապետ Վսեմ. Նուրեան էֆէնտի նամակ մը ուղղելով առ Ասպետն Ջունդ, Բերայի համայն աղգայնոց ցաւակցութիւնն յայտնելէ յետոյ, արտայայտած է նաեւ անոնց փափաքն որ իւր թաղի գերեզմանա. տան մէջ պահել յիշատակն այն պատ. ուական տիկնոջ զոր իրենց բնակակից ունենալու պատիւը վայելած են և որոց բարերարութիւնը անջինջ տպա.ւորութիւն թողած են իրենց սրտին մէջ Հետեւաբար կը խնդրեն որ Շիշ. լիի աղգային գերեզմանատան մէջ ամ. փոփոխի Ազնուաշուք Ասպետուհւոյն մարմինը:

Այս ազնիւ զգացմանց ու հա. մակրանաց արտայայտութեան սիրա. յօժար համակերպած է Ջունդ Աս. պետն:

Կիրակի, յաւարտ յուղարկաւորու. թեան հանգիսին, Ամեն. Ս. Պատրի. արք Հայրն՝ ընկերակցութեամբ Գեր. Մելքիսեդեկ եպիսկոպոսին՝ Կրանդ. Օթէլ երթալով, ցաւակցական այցե. լութիւն տուաւ առ Ազնուափայլ Ասպետն Ջունդ:

Նոյնպէս ցաւակցական այցելու. թեան գնացին Ումեն. Խրիմեան Սըր. բազան՝ ընկերակցութեամբ Բերայի քարոզիչ Գեր. Գարեգին եպիսկոպոսի, երուսաղէմի Պատրիարքական փոխա.

նորդ Գեր. Սիմէոն Արքեպիսկոպոս Սէ. ֆէրեան և այլ եկեղեցական հարք: Մինչեւ երեկոյեան ուշ ժամանակ. Ջունդ Ասպետն ընդունած է հայ և օտարազգի բազմաթիւ այցելուներ: Յաւակցական հեռագիրք ու նամակ. ներ կը հասնին հետզհետէ ամեն կող. մէ:

ԱԶԳԱՅԻՆ

Կրօնական Ժողովն ի նիստ գու. մարեցաւ երկուշաբթի ի Պատրիար. քարան ընդ նախագահութեամբ Ամեն. Ս. Պատրիարք Հօր և զբաղեցաւ իւր օրակարգին վրայ գտնուած այլ և այլ մասնաւոր խնդիրներով:

Ժողովն ի միջի այլոց նկատողու. թեան առաւ աղգ. վարժարանաց ուսմանց ծրագրի կրօնական մասն և իւր դիտողութիւնները պարսնակող տեղեկագիր մը պատրաստեց:

Դատաստանական Խորհրդոյ ան. դամոց մեծ մասն հրաժարած ըլլալով, Խորհուրդը ցարգ. ի նիստ գումար. ուած չէր: Արդ, Խառն Ժողովն իւր վերջին նիստերէ միոյն մէջ Դատաս. տանական Խորհուրդը վերակազմած է հետեւեալ կերպիւ.

Արժ. Գաբրիէլ քհնյ. Խանճեան

» Վահան » Տ Գրիգորեան

» Յովհան » Շահպաղեան

» Արիստակ » Ճիլմէճեան

Մեծ. Յարութիւն էֆ. Սահակեան

» Յակոբ » Աճառեան

» Ննովք » Տէմիրճիպաշեան

» Միհրան » Գափամաճեան

Նորընտիր Դատաստանական Խոր. հուրդն հրաւիրուած է վաղը ի նիստ գումարի ի Պատրիարքարան իւր դի.ւանը կազմելու համար:

Գաղաքական Ժողովոյ Ատենապետ Ազնուաշուք Սահակ էֆէնտի Ղազա. րօսեան երկուշաբթի օր այցելութիւն տուաւ Կրօնական Ժողովոյ Դեր, Ատե. նապետին յՕրթագիւղ:

Գարաքէհեա Վսեմ. Կարապետ պէ. յի կողմէ Տր. Նուրիճեան երկուշաբթի վերստին տեսութեան երթալով նար Պէյ Սրբազանին, որպիսութիւնը քըն. նեց:

Վսեմ, Գարուծիւն փաշա Տատեան երկուշաբթի օր այցելութիւն տալով առ Ազնուափայլ Ասպետն Զունդ, ցաւակցութիւն յայտնեց այն դառն կուրստեան համար զոր կրած էր յանձին իւր հանգուցեալ ամուսնոյն:

* * *

Պէօյիւքտէրէի Թաղական խորհրդոյ անդամք առաջնորդութեամբ իրենց Արժ. քարողին, երկուշաբթի օր Զունդ Ասպետին ներկայանալով, ջերմ փափագ յայտնած են ի դիմաց թաղեցւոց որ հանգուցեալ տիկին նեկտառ Զունդի մարմինը Պէօյիւքտէրէի եկեղեցւոյն մէջ ամփոփուի. ինչպէս մտադրութիւն կար կանխաւ: Զունդ Ասպետը շնորհակալութիւն յայտնելով այս համակրանաց ցոյցին համար, պատասխանած է թէ Պէօյիւքտէրէի ազգայինք ու թաղական խորհուրդը պիտի ըմբռնեն անշուշտ թէ անհնար էր իրեն չհամակերպիլ Բերայի Թաղական խորհրդոյն ու ազգայնոց կողմէ արտայայտուած ջերմ փափագանաց, որով վերջնապէս որոշուած է Շիշլիի ազգ. գերեզմանատան մէջ ամփոփել տիկին Զունդի մարմինը:

Ազնուաշուք Ստեփան էֆէնտի Սպարթալեան իւր կրասեր եղբոր հետ երկուշաբթի օր Պատրիարքարան դընաց և Ամեն Ս. Պատրիարք Հօր հետ տեսակցեցաւ ազգային խնդրոյ մը վերայ:

ՀԻՄԱԿՈՒԱՆ ԳՈՐԾԵՐ

(Նախորդ Խոսք)

—Օ՜ք . . պու գարը պէնի չըտըրածաք պէ՛:

—Ո՛ւյ հիմա խելքիս կուգայ, ճէպը պարպեց:

—Նիշին խըսլանը յօրտունուզ, էլ սաքէթ տուտու, ծնար պիւր ալըրլար, պիւր վերիլէր. սաքըն եիւրէք թիւքէթմէ:

—Քա՛, նէսի՛, աղչամոտան պէրի մէկ ծանի. վերիյօր, հիշ ալտըղընը կէօրմէտիմ մեղայ:

—Բէք պօշ չէյ քըզ գարտաշ. նէրէյէ քօնսամ, քայլպ էտէճէյիմ ժօռժ:

տան իքի մէճիտիէ ալտըմ, կիթտի. Բասքալտան եարըմ լիրայ ալտըմ, օնու տա վերտիմ, էյ, պէնտէ վարըտը, պու աքշամ ալքընը զարըմ տէօնմիւշ, արթըք օյնամայաճաղըմ,

—Էֆէնտիմ հէփինիզ գայլպ էթտիք տէյօրսունուզ. մասաւտա պիւր չէյ եօք:

—Կօզմի. էլտէն իքի լիրա պանա էօտիւնճ վէր:

—Բառտօն, օյուն ալթընտա բարայ վերմէք ատէթիմ աէյիլ:

—Իքի լիրայ քուէտին եօ՞քմու պանա, եարըն վերէյիմ:

—Օնու իշին տէյիլ քարտաշ, եարըն մաղաղայա կէլ՝ պին լիրայ վերէյիմ, կիւճէնմէ ամա սէօյլէտիյիմէ:

—Եօք . . նէյէ կիւճէնէճէյիմ. վերմիշ գատար օլտունուզ:

—Հոռօփ տուտու կէլ սէնտէ օյնա, բէք էյլէնճէլի տիր. հէմտէ էօյրէնիրսին:

—Վույ Աստված չընէ, չըլտըրտըմ գաեք, նէ օյնարըմ, նէտէ օյնանանտան հազ էտէրիմ:

—Էօյլէ իսէ հիշ պիրիմիզի հազ էթմէզսինիզ, ճահիլիյինիզտէ քէհաթ օյնամա՞ղտընըզ:

—Պիլտէ օյնարըտըք ամա, պէօյլէ պիր պիրիմիզին օճաղընը սէօնտիւրմէզիտիք. կիւզէլ կիւզէլ սապաճարա գատար սէքիզ քիշի քայմաղընա պէօրէյինէ րսկամպիլ օյնարըտըք:

—Օնիկ զարարընը չըգարտըն:

—Նէրտէսի՛ն . . թաղէ թաղէ իւշ մէճիտիէ տահա պօրճլու օլտունմ:

—Էյ միւսիւլէր. նէ՛ վագըթ սօն էտէլիմ:

—Տահա վագըթ երքէն տիր, հէմտէ եարըն պիր իշին եօք:

—Նասըլ էրքէն, սահաթ օնու չէյրէք կէշիյօր Ալլահո շիւքիւր՝ պիր աքշամըք տէյիլիզ ա՛:

—Իրաւ է. ֆերահաթ ըրէք տէքիշ մըն ալ իրարու հետ խօրաթենք:

—Կէնէ դուն պաշլայեցի՛ր, հիմայ պերանս բանալ պիտի տաս:

—Հարըգ իմանայ նէ Մարտիկ . . եանի կայ եա՛, խըյամէթները կը փըրցունէ:

—Իշտէ իւշ թրափուլա տահա, օնտան սօղրամա, ուլթիմօ տուր պիլմիշ օլուն:

—Թրամօլա, մրավօլա չուզեր, լու-

սերը ճըղքուեցան. ժամկոչները էլան, հայտէ եէլ էրթանք եավրունմ:

—Քանի ըսես, իշտէ տահա էվէլ պիտի խաղամ:

—Տուն ինծի իլլէթներու պտոր հանտպցունես. հէմէն մարմրիս տէ չը հասնիս տա վճուտը վերնալիք օյինը խաղալու:

—Այօղուլ, նէ գատար օյնատըն ըսա էլվէրիք պիրաղտա վալիտէնին սէօղիւնիւ գըրմա:

—Էօյլէ եա՛. պէն պուրտա ափուճլա փարա վերէյիմտէ, պրադայըմ քի պանգաեք քալտըրասըն, զաթը նէլէր տէօնտիւրիւնիւ պլիմէյօրմուլունմ:

—Նէ՞ իմիշ պիտիլին պաքայըմ եօք . . պանա պաք, պէօյլէ պայաղը հալլէրտէ պուլունաճաքսան, պիր տահա էվիմէ ալագ պասմանը իստէմէմ:

—Պիր տահա պու էվէ ալագ պասմանըն ալագը քըրըլօրն. էյի՛ սօյկուն վէրտիմ:

—Գա՛ ղուրուշ գայլպ էթտինսէ չափուք սէօյլէ:

—Օն իւշ լիրայ իքի մէճիտիյէ վերմիշիմ:

—Մասա թօփու թօփու տէօրտ մէճիտիյէ իլէն ալթը քուրուշ գաղանմըշ, իշտէ:

—Հիսապ մէյտանտու:

—Պէն ճէպիմտէքի բարայը բէք էյի պիլիթիմ. սալթ մասա օլմատըեա, հէփինիզ պէնի բալլաշտընըզ:

—Պանա պագ, պուրտա պիլտէ բարա վերիեօրուզ. հէք քէշ լէպլէպի սայմաեօր:

—Յակօր, պու վերտիկին մէճիտի. եէ սիլիկ տիր շունու տէյիշտիր:

—Խայըր, պէն թանըմամ:

—Նասըլ թանըմազսըն. շիմտի սէն վէրտին:

—Կէօղիւնիւ աշայըտըն օյուն տուր պու աղչամտան պէրի նյանը քէհատլարա օյնաեօրսունուզ, պիլիմ սէս չգարտըղըմըզ եօք:

—Պանա պաք Յակօրիկ. օնօռա. թօյա տօգանըր լաֆլար իստէմէմ, սօղրա սէն պիլիթսին:

—Հիւէթի՛ն քիմէ տիր. կէշէն աղչամքի սագլատըղըն թահլը, հէքքէշին հաթըրնտա տըր տահա:

—Վիշէն, ալքընը սօյ ճանըմ սըգըլըր ճէվապ վերիթսին:

—Քապահաթ պիղտէ քի պէօյլէ ատամըլա օյուն օյնարըզ, տմա ալըպ տէյիլ, սիվիլիզ օլմամըլար էֆէնտիմ պալաղը ատամ քէնտի պալաղըլըղընը իճրա խտէր:

—Պալաղը սէնսին տիւպէկ գաֆալը:

—Տիւպէկ գաֆալը սէնսին:

—Աման Գիրգոր, տըվնք իրարմէ գատէ, հիմա կիյնամ կը մարիմ, սա թուղթ խաղալէն ինչ խըտար հազ չեմ ըներ նէ տեղն է իշտէ տսանկ ետքէն իրարու հետ կուլ կը հանեն:

—Պոօնուն իւստիւնտէքի սահաթը կէօղէտին կը պօռար՝ ասվամածին, պու նա՞քը չէյ խտի օլտու կըսէր ուրիշ մը, խուժարը տուններ կը քըրքըրէ կըսեն նէ իրաւ է, կըսէր պառաւ մը. աս վայնասունէն տղաքը արթըն նալով սկսան ճուալ: Վերջապէս քանի մը հոգիի միջամտութեամբ հաղիւ հազ երկու ոստիւնները իրարմէ զատուեցան կուլէն վերջը, բազմականաց վրայ տխրութիւն մը տիրելով, մէկ մէկ կողմ քաշուեցան նստան:

Պարոն Վիչենին մայրը բարկացայտ ոտքի ելլալով, հայտէյին Տիւրիւկ, Վիչեն, վագըթ կէշտի հէմտէ պու ագչամ բէք ըսպուլթասըզ իշէր տէօնէյօր:

Վագըթ էրքէն տիր էֆէնտիմ, պիր սօն քոհվէ իշէլիմ տէ էօյլէ:

—Մուամմեր օլուն պու գատարը պիլէ չօք օլտու քսելով. ելան գացին հետզհետէ բազմականները ցրուելով, մենք ալ տեղերնիս դարձանք մտածելով որ հիմակու գործերէ մեզի խեր չիկայ:

ՇԻՒԲԻՒՐ ՍԱՂԼԸՂԱ

Կէչէն ճուժա ախշամը հէնի գաբուտա պիր եանղըն զուհուր իտուպ օն եէտի խանէ միւհթէրէք օլարագ պասթըրըլտըգտան սօնրա եանղըն եէրի խարապ օլուր տէրլէր իսէ տէ, պու տէֆա ագսիսի օլարագ, նէնի գաբու վէ վլանկա չարուսու սապահասը էօյլէ պիր շէնէլիշ քի թաբիֆի միւմքին տէկիլ. թէքմիլ գօլթուգ վէ մէյխանէլէր աչըգ. մէյխանէ գաբըլարը էօնիւնտէ կարսօնլար պու. եուրոն հրամեցէք պաղըրմագտա,

վէլ հասըլ պու եանղըն սապահընըն օն իքի սուլարընը տնտըրըր իտի:

—Կէլ ընտը Տարսաւիշ աղա, շունտա պիրագ եօրկունլուք ալ տօղրուսու էյի կայրէթ էթտին, հէլէ նէ իսէ կէչմիշ օլա:

—Սիղէ տէ կէչմիշ օլա, ախպար պիրագ ըրկկեար օլա իտի պու եանղընըն էօնիւ ալընմագ իտի: Միհրան աղա պիղէ իքի ըաքը կէթիր:

—Եանկըն նէրտէն չլգտը:

—Պիր գալսէրլի աչընըն էվինտէն չըգտը, պէն եէթիշտիմ իսէ տահա եէնի թուլթուշմուշ ըտը. շունլարը թագէլէ, էյ շիւքիւր օաղըղա, չագընտը:

—Պիրագ մէզէ կէթիր Աստիկ:

—Պէն էվէնէյի պէրի մէզէճիլիք էթմէյօրուժ, տիւզ ըրագըտան հապէր վէր պանա:

—էօյլէ իսէ սէօյլէ պիղէ պիր շիշէ մաստաքա կէթիրսին. եանկըն չէչմէնին օ պիր քէօշէսինի սարտըլըսա տէտիմ քի պու եանկըն եէնի գաբու. եու սիլիք սիւքիւրիւր:

—էվէլ Ալլահ ողորմածըն ինայէթիլլէ իշի օ սըրալարա պըրագմատըգ. Ղազարոս կէլ շու շիշէյի թագէլէ, պիրտէ աթէշ կէթիր էվլատ:

—Պիղ տիւն ագչամտան պիրագ զիեատէ դաշըրտըգտա տալըն ուլու. մուշըմ. պիղիմքինին բաթըրտըսընտան ուեանալըմ քի նէ՞ պագարսըն, իշֆէնա. արթըգ կիլինէճէք վագըթ եօգ. կէճէլիլին իւստիւնտէն բանթալօնու չէքտիլիմ կիպի գաբըտան տըշարը ուղրատըմ, պէն չըղընճաեա գատար տա եանկըն սէօնմիւշ իտի, հէլէ նէ իսէ տօսթլարըմըղա պիր քէտէր օլմատը օնտան էյիսի եօգ, պէնիմ գատէհիմէ աղ տօլտուր:

—Ստամ սէնտէ, պու սապահ ա. եագ զիեատէճէ, չագ ընտը:

—էյի ամա պէն էվէլինտէն տէ եիւքիլիւլիւ, Հասքէօյլիւտէ Ստեփան աղա իլէ էրէյի չագտըգ:

—Պէօյլէ կիւնլէր տիր, ուֆագ գաղա տէյիլ իտի ուվուշտուրտուք. տէ ընտը էյլիլէ:

—Աֆիեթ օլտուն, պիղ էվէ էթալաճագտըգ, արթըգ պու կիւն չարչըեա կիթմէյի պիր թարաֆ էթմէլի, կէլ շու շիշէյի տօլտուր:

—Թագէոս աղա կէլ ընտը պիր ըագը իշ:

—Թէշէքըիւր էտէրիմ չարչըեա կի. տէճէյիմ իշիմ վար:

—Կէնէ իշինէ կիթ, տահա վագըլթ էրքէն տիր:

Հայըր էֆէնտիմ օլմագ տէյերէք Թագէոս աղա իշինէ կիտէր, պուլար իքիսի, եանկըն չէօյլէ պալլատը, սանտըգ չէօյլէ եէթիշտի, գանճաճըլար էյի չաշըշտը տէյերէք, երգըլըր պիր հալէ կէլտիքտէն սօնրա, պիրիպիրին. տէն պըրըլտըլար էվէ էթալաճագտա, եօլտա տէսթէք տուվար կիտէրէք գասապտան գըվըրճըգ նիյէթինէ քէչի էթինի ալըպ կիւճ հալ էվէ տիւ. չէր:

—Քա, ինչո՞ւ ուշ մնացիր օրհասակ էղաւ. ասոր չարչի չի՞ պիտի էրթառ:

—Չարչին չի նայի՞ս գործերը իրար կուտեն կոր, տուն սա միսէն խաշլամացու հանէ աէ ջուրին չօրպա մը շինէ:

—Ոն չէ ամա եանղընը ո՞ր թաբաֆնէր:

—Ես ի՞նչ կիտնամ եաղըն որ թաբաֆնէ, իշտէ կէրտանը խաշլամա քրէ վէսսէլամ:

—Քա կէնէ հեռու ըլլայ խըմեր խմեր լախըրտը չը հասկնար կոր:

—Գառը կէնէ պաշ աղըրը իստէ. մէզ, քէյֆ պէնիմ տէյիլ մի իսթէրա. գը իշէրիմ իթէր չարապ:

—Հէմէն զիֆթ խըմու:

—Չիֆթ կը խմեմ թէք կը խմեմ գուն մի խառնուր:

—Կուղըս էլլայ ինտո՞ր ալ չեն զգուր:

—Քա բերանդ քեզի քաշէ առտուանցով կէնէ չը պալլայենք:

—Մէյ մը այնտին մէջը տահա. լըգ նայէ. պէյնղըգ պէթըգ փախեր է:

—էյ պէ՞ տահա տըլլանճագ. մըսըն Ալլահ պիլիւր չիտի գալօշուն թէքինի գաֆանա գաբարըրըլմ:

—Ըրէ օր պօյըգ տեսնամ ըրէ նայիմ:

—Տահա սէօյլէ եօրմուսուն . . . բաթ:

—Աման եանկըն վար հասէք:

—Քա սուս տահա չիմտի սէօնտիւ: Պու բաթըրտըր տուեան գօնչու:

լար հէման գօշուպ եկեթիշիւրէր իսէ տէ, մատտէնին եանդըն օլմայըպ գա-
րը գօճա գաւղասը օլտուղու անլա-
շըլտըգ տա հէփսի միւսթէրին օլուպ
եէրլէրինէ տէօնէրլէր:

ԼԵՒԵՒԵ ԵՊԵ ԴԵՐ

Մօտայի թերթ շաբաթական թիւը
40 փարայ

Ձերմովին կը յանձնարարենք մեր
Հայ ընտանեաց մօտայի սոյն Բարիդ-
եան թերթին, որ իւր յոյժ չտփաւոր
գնայն հակառակ, խիստ ճոխ պարու-
նակութիւն ունի: Իւրաքանչիւր թուոյն
մէջ՝ կանանց և տղայորդանազան տը-
ղուղարդերու բազմաթիւ պատկեր-
ներ, շաբթուան նորածնութեանց
վրայ քրոնիկ մը, կենցաղագիտութեան
գասեր ևն ևն:

Կը ծախուի կամուրջին գլուխը՝
ջրավաճառ Պօղոս և Յակոբ աղաներու
խանութիւն և Բերա. Կալաթա Սէրայի
դէմի ծխավաճառին խանութն և ուրիշ
տեղեր, ինչպէս նաեւ լրագրավաճա-
ռաց մօտ:

Շաբաթը 40 փարայով միայն,
ամեն ոք իւր ընտանեաց պիտանի և
հաճելի նուէր մը կրնայ ընել:

ԱՍԿԵ ԱՆԿԵ

—Մատմազէլ էօթէնի, ետստասըն,
սիեան շաբկա ետփտըրսանա:

—Ի՞նչ է՝ ետփտըրաճաղըմ քի, ետս
մաղաղասընտան ալաճաղըմ, օրատա
հէր շէեի սաթմարար:

—Էյ, նէեէ ալմաեօրսըն:

—Կէչէն կիւն կիթտիմ իսէ, պիր
իքի կիւն պէքլէեէճէքսին տէտի, չիւն-
քի հաղըրտա օլանլարը պէեէնմէտիւմ,
պիր գաշ կիւնտէն չօք էյիլէրի կէլէ-
ճէքմիշ:

—Ճանըմ, պէն աղնամալօրում, պու
թիւքեանտա նէ՞ վար քի, քիպար-
լար կէլիեօրլար:

—Նէ օլաճագ քի, ետս իչիւն հէր
տիւրլիւ շէի վար. ֆիստան, շաբկա,
դօրտէլա, թանթէլա, գումաշ, աեազ
գապը, էլտիվէն, չօրապ, կէօմլէք վէ

ղարիհիւմ վէ զարիհիւմ, պիղիմ Կո.
միկ աղանըն տէտիի կիպի:

—Տէմէք քի պու ատամա էօլիւսիւ
օլանլար կիյտիրիւ:

—Էյլէ եա, ետս մաթաընտան
պաշգա շէյ սաթմազ. կէօրսէն հէմ
ուճուզ:

—Պիր ետս շաբկասը գաշա՞ չըգը-
յօր պու թիւքքեանտա:

—Պէեէնմէտիւմ շաբկա պէշ մէ-
ճիտիլէեէ:

—Պէչէնտիլին տէ էլպէթ 7 մէճի-
տիլէեէ օլաճագ տըր:

—Սէն նէ տէեօրսուն, մատմազէլ,
պիղիմքի պիր մէճիտիլէեէ կիւզէլ պիր
ետս շաբկասը ետփտը քէնտիսինէ:

—Աման, օտա շաբկա տըր:

—Նէսի վար քի:

—Փէք պալաղը շէյ տիր:

—Բէք կիւզէլ տիր: Ետս ըուպա-
սընը լաղըմ տըր տէյի կիյմէլի. սիւս
զանն իթմէմէլի. Շիմտի սիմբիսիթէ
օրթատան գալգալը, ետս ըուպասըն-
տա պիլէ մօտա արաեօրլար, վէ օ գա-
տար կիւզէլ շէյլէր իճատ էտէեօրլար
քի կէնճ գարըլար վէ գըղլար սիեան
կիյմէտէն խօշլանքեօրլար: Պէնիմ էֆ-
քեարըմ պու տուր քի տէտիլին թիւ-
քեան Պէյօղլու գատընլարընըն պու
կուլթօընա ալեան օլտուղունտան,
օնլարըն փարասընը սիեան պէղլէրէ
պէտէլ ալմազ իչիւն տիւքքեանընը
աչմըշ օլմալը տըր: Մօտա նէ իմիշ ետս-
լը պիր բիմաէ իչիւն. կիյտին պիր
տիւզ ֆիսթան, աթտըն իւսթիւնէ պիր
սիեան շալ պաշընա տա գօյտուն էվ-
տէն եաբմա պիր շաբկա, վէսսէլամ,
նէ օլաճաք քի:

—Ամա, հէր քէշ աեղպլար:

—Սէն գառալէթ էթմէ. չիմտի
աեղպլաեաճագ ատամ գալմատը՝ աճ-
լըգտան նէ՝ խապէր:

Հէր նէ գատար մատմազէլ արգա-
տաշընըն սէօղլէրինէ գարշը տուրմա-
տըյսատա, ֆիքրինտէն եինէ էվրօ.
բատան կէլմէտէ օլան շաբկաեը հանկը
սաատէթի կիւնտէ պաշընա գօհաճա-
ղընը տիւչիւնէրէք գալգալը կիթտի,
էյիւլ ԴԵՐԵՐ

ՆՈՐ ՀՐԱՏԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ

ՁԵՓԻՒՈ

Հայկական Կրթարանի շրջանաւա տնե-
րէն և Տօթ. Մալ դեան էֆէնտիի արդին՝
արգոյ վ. Յ. Մ. պատրաստած է զայս
գործ, Մր ունջը անուա՛ր որ կը պարու-
նակէ պատանեան խոհեր:

Պատ. ի հեղինակն անշուշտ պիտի ջա-
նայ աշխատիլ ու իշ նիւթ ըու վրայ ալ
գրել եթէ իւր այս գործը քաջալերութիւն
գտնէ:

Գրին է Յ զրուշ և կը գտնուի ամեն
գրավաճառաց քով:

ՊԱՏԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅ ԵՄՍԵՐԱՆՈՒԹԻՒՆ ԿԱՄ ՆՈՐ ՔԵՐԱԿԱՆ ՊԱՏԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ

Բարեիշատակ բանաստեղծ Տօթէոր
Ներսէս Մեղպուրեանի հեղինակած պատ-
կերազարդ սոյն ընտիր քերական-Հեգա-
րան-Ընթերցարանն, որ իւր պարունակած
բարոյական գեղեցիկ խրատներով յոյժ օգ-
տակար հանդիսացած է մանկանց, 14 ան-
գամ իւրոյ ընծայեալ է բիւրատոր օրինակ-
ներով: Ասկայն այժմ սպառած լինելով,
ի խնդրոյ տեղացի եւ գաւառացի բազմա-
թիւ ազգայնոց՝ վերատպուած է տոկուն
թղթով եւ հաստատ կազմով, յատկանա-
լով 100 ին 10 խազգիւղի Գալֆաեան Որ-
բանցին:

Կը ծախուի բոլոր Հայ գրավաճառաց եւ
ջրավաճառ Պօղոս եւ Յակոբ աղաներու
խանութները:

Գրին 1 զրուշ

Ա Ձ Դ

Բաղբիս Ուսումնասիրաց Ընկերու-
թիւնն պատիւ ունի ծանուցանել Արգոյ
Հասարակութեան թէ, յետ այսօրիկ
պատրաստ է ընդունիլ ամեն ազգային
և օտար լրագրաց գործակալութիւններ,
ինչպէս նաեւ վաճառել իր գրատան մէջ
ամեն տեսակ գրեանք, պատրաստ է
նմանապէս կատարել լրագրի, գրքի եւ
թէ ամեն տեսակ յանձնարարութիւններ
իզմիրէն ի Պօլիս և Պօլսէն յիզմիր:
Այդ փոփոխական աշխատութիւնը կը
կատարուին խիստ գիւրամատչելի պայ-
մաններով յօգուտ Ընկերութեան:

Հասցէն է հետեւեալն:

Վիլիքմ Կրիֆթի շնորհիւ
ԱՌՆՈՎԱՆՆԵՍ ՈՒՆՃԵԱՆ (Իզմիր)

ՀԱՅ ԹԵԱՎԱՃԱՌԱՏՈՒՆ

ՊԱՇՏԷ ԴԱՓՈՒ

ՃԵԼԱԼ ՊԵՅ ԽԱՆԻՆ ՏԱԿԸ

Յիշեալ վաճառատան մէջ կը գտնուին
ամեն տեսակ խիստ ընտիր և թարմ թէյեր

որ յատկապէս բերել տրուած են Չ. Կատարանէ, ճապայէ, և Հիւսիսային :

Այս վտանգը աւելորդ հաստատեալ է մի քանի տարիէ հետէ, իւր ուղղութեամբ, պատուաւորութեամբ և տխրաբախ պարծառութեամբ մեծ անուն և համբաւ կը վայելէ աստ և թէ զուտառ և ուրիշ խիստ բազում յաճախորդներ :

Վաճառուներ կը լինին մեծաքանակ և թէ վաճառքանակը վրնեբր չափաւոր են :

ՅՈՎԷԼ Կ. ԿԱՐԻՆԵԱՆ

Եօթն Ժէ հաւանք պէթթիլիստ

Մէջքիւր տէրօ Յընտրուլտա քէրէս- թէճի սօգաղը տա տէնիլ սահ լինտէ 15 նիւմլիւր իլէ միւրադում օլուպ : պու տէֆա մատէն սօպալար իլէ գու- զինօլար իլին տիկէր քէօմիւրլէրտ ն տահա էհլէն վէ դաեէթ տահ շաղը քօգ քէօմիւրիւ կէթիւրիմիւ տիր. վէ ալա ինտէն մանիւր քէօմիւրիւ. վէ սօպա վէ չամաշըր իլին տալի մ իս սուս քէօմիւրիւ ալէա ստուն ֆիրուլթ իտիւմէրաէ տիր. վէ լէզալիք Նիլի- վէ Նիւ Նիւաշը վէ Ֆէրիքէօլիւ էհալի սինէ պիր սուհուլէթ օլմադ ի ին . Բանկալթիւր Պիւիւրաքաէրէ ճատտէսն տէ համամ գարշըրտա 46 նիւմէրօ իլէ միւրադում պիր շիւպէն քիւշատ իտիւմիւր օլուպուր քաղպէթիւր էհալիեէ իլան օլուսուր :

ՓՕՐԹՈՒՆԱ

ԱՆՕՆԻՄ ՈՒՄՈՒՄԻ ՍԻԿՈՒՐԹԱ

ԳՈՒՄԲԱՆԵԱՍՐ

686 Դէ Պէրլէնիւթ Բէէնիւթ օլանմաշ Կուր.

ՍԷՐՄԱՆԵ 1,875,000 ՅՐԱՆԳ

ԻՀԹԻԵԱԹ ԱԳՃԷՍԻ 1,337,500 ,

ՏԻՒՍԷԼՏՕՐՖԵՐ

Տէնիւթ, ՆէշՐ Վէ ԳԱՐԱ

ՈՒՄՈՒՄԻ ՍԻԿՈՒՐԹԱ ԳՈՒՄԲԱՆԵԱՍՐ

1845Դէ Տէնիւթիւթ Բէէնիւթ օլանմաշ Կուր.

ՍԷՐՄԱՆԵ 3,750,000 ՅՐԱՆԳ.

ԻՀԹԻԵԱԹ ԱԳՃԷՍԻ 3,099,367. 15 ՅՐ.

Տէրտաւտէթ բիւշտարնտա պիրլէշմիւր օ տն իշպու սիկուրթա գումբանեալարը . քէֆալէթի միւթէգապիլէ իլէ հէր նէվի էմթաա վէ ալէէ էրուբօլարընը , տէնիլ , նէնր վէ գալա նապիեալթ թէհլիքէլէրիւէ գարշըր պալէթլէ ֆա երտէպաշիւ շէրանիթ իլէ սիկուրթա իտէրլէր :

ԱՆՁԷԱԹԻՇԷ

ԵԱՆՂԸՆԱ ԳԱՐՇԸ ՍԻԿՈՒՐԹԱ ԳՈՒՄԲԱՆԵԱՍՐ

1874Դէ Հապտուրիլ Բէէնիւթ օլանմաշ Կուր.

ՍԷՐՄԱՆԵ 3,750,000 ՅՐԱՆԳ

ԻՀԹԻԵԱԹ ԱԳՃԷՍԻ 600,000 ,

Իշպու սիկուրթա գումբանեալար, հէր նէվի էմթա վէ էշեաե, անպար վէ մաղա- գա աէրուէղէրինտէքիւթմաաեթ , էն պիտտէ ֆաեիտէպալթ շարթլար իլէ սիկուրթա իտէր : Թալիսիլի մալիւմաթ ալմադ իսթէէնլէր , պալէաւտէ գիքր օլուսան իւշ գում- բանեալարըն ումուլի մալաւաթ իլիւզարը պուլուսան Իսթանպուլտա Պանչլ-Գարու- սունտա Բաաիմ բաշա խանրնտա նիւմէրօ 13 վէ 14 տէ ՏԻՐԱՆ Ս. ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ Էֆէն- տիեէ միւրաճաւթ իթմէկէ տալէթ օլուսուր :

իրարու հետ : Նաւապետ տը Վապորանին հե- տաքրքրութիւնը շարժեցաւ . հաղիւ զանոնք կը տեսնէր ընթերցաց սեղանին վրայ , և յայն- ժամ իսկ գրեթէ բնաւ չէին խօսակցեր :

Ծերուկ նաւագր ալ չի կրցաւ համբերել ու ըսաւ իր քրոջ աղջկան .

— Ինչո՞ւ կը մտածէք , գուն և բարեկա- մուհիներդ , սատանայ աղջիկ . չէք խօսիր , չէք խնդար , չէք վիճիր ալ եւս . կարծես թէ խելքերնիդ ուրիշ տեղ է . ի՞նչ կայ , կանանց համար չը խօսակցելը բնականէ դուրս է , ան- շուշտ արտասովոր բան մը կայ զոր չէք յայտ- ներ :

— Լրագիր մը հրատարակելու մտադիր ենք , ձօրեղբայր :

— Լրագիր մը . ինչո՞ւ , արդէն բաւական չե՞ն հրատարակեալները :

— Այս լրագիրը պիտի ծառայէ մեր գա- ղափարները ծաւալելու , մեզ սկզբունքները տարածելու , և վերջապէս լոյսը ցոյց տալու համար այն կանանց , որը դեռ կոյր են :

— Նթէ կոյր կանանց համար կը հրատարա- կէք , անոնք ինչպէս պիտի կարդան ձեր լը- րագիրը :

— Փոխաբերական է ըսածս , ձօրեղբայր : Երբ կըսեմ թէ լոյսը ցոյց տալու համար է ,

եանը ընդունուած է , այնպէս չէ՞ :

— Այո՛ , այո՛ , ընդունուած է :

— Ահա խնդրոյն կէսը կարգադրուեցաւ .

հիմալ թերթին անունը միտառենք :

— Տիկնայք , գոչեց Բաօլինա մէկէն ի մէկ , ես այնպիսի կծու անուն մը գտայ որ շատ կը յարմարի մեր թերթին :

— Ըսէք տեսներ , ի՞նչ է այդ սքանչելի ա- նունը :

— Ականջ-Ծակու :

— Տարօրինակ անուն :

— Ինչո՞ւ . այս բառը շատ բան կընայ բա- ցատրել , քանի որ մեր նպատակն է ականջնե- րը ծակել ու մեր գաղափարները ներս մըա- ցունել . հաւատացէք ինձ , տիկնայք , այս ա- նունը ընդունինք . ուրեմն լմնցաւ , ընդուն- ուեցաւ , այնպէս չէ՞ . մեր լրագրին անունը պիտի ըլլայ Ականջ-Ծակու . հիմալ աշխատու- թեան նայինք . երբ կուգէք որ գումարուինք մեր յօդուածները բերելու համար :

— Բայց նախ ժամանակ պէտք է մտածելու համար . առանց մտածելու գրել անկարելի է :

— Երեք օր բաւական է , այնպէս չէ՞ :

— Ես իմ յօդուածս վաղը կը պատրաստեմ , ըսաւ Բաօլինա :

ՖԻԱՆԳՑՈՐԹՈՒԱԶ

ՏԵՆԻՉ ՍԻԿՈՒՐԹԱ ԳՈՒՄԲԱՆԵԱՍԸ

Սէյմանէ ֆրանգ 0,250,000

Հիթեաթ ազէսի ֆրանգ 1,270,000

Մէջքիւր գումարանի տէնիզ գաղալարնա գարչը վարօրյարտա վէ կէ միլէրատէ երեքէնիլէն մալլէրի, վէ քէզալիք բօսլթա իտարէլէրիսէ թէսլիմ օլունան միւսէվէրաթ վէ եալսօտ պանգնօթ էվրագը զանէթ էհվէնիէթ վէ սուհուլէթլէ սիկուրթա իտէր :

Պու ճիհէթլէ մէպալիլիք քիւլիէնի սիկուրթա իտէպիլմէք իշին իշպու գումարանի էվրօրատա 13 թանէ պիւեիւք սիկուրթա գումարանիալարըյա պիրէշմիշ տիր : Պունլարն թէքմիլ սէրմանէ վէ իհիթիւթ ազէսի 100,000,000 ֆրանգը կէչէր :

էքմիլ թիւրքիա աճէնթէսի

ՀԱՄՊՈՒՐԿ ՄԻՒՆԻԽ ՊԻՐԼԵՄԻՇ

ԵԱՆԿԸՆԱ ԳԱՐՇԸ ՍԻԿՈՒՐԹԱ ԳՈՒՄԲԱՆԵԱՍԸ

Սէյմանէ

Իհիթիւթ ազէսի 1888 Յունիսէ գատար

Սէնէվի իրատ 1888 Յունիսէ գատար

Ֆրանգ 8,000 000

Ֆրանգ 4,817.262

Ֆրանգ 10,069,700

Մէջքիւր գումարանեալար տէքօղիթօլար վէ խանէլէր վէ անլէր իշինատէ պուլունան մալլէր վէ մօպիւեալարը զանէթ էհվէնիէթ վէ սուհուլէթլէ, թէէմիլնաթ գալիիէ թահթընտա օլարագ սիկուրթա իտէլէր :

Իսթանպօլ աճէնթէսի

Իսթանպօլ, Պահճէ-գաբու, Եօրկիատիս խան ԳՈՒՆԻԿ ԱՍՏՈՒԱԾԱՏՈՒՐ

Մալիւմաթ.—Շիրքէթլէրիմիլին Տէրիսատէթ պանքէրլէրի պու ունան Ներսէսեան Բէտէր վէ Մախտուժու էֆէնտիլէր՝ հիսապը կէօրիւմիւշ, վէ միւտիլիէթի ումուլիէն թարաֆընտան թաստիգ օլունմուշ հէր կիւնա զարար ու զիւեանք թազմիլնէ թէմամիլլէ թալիմաթ ախզ իլլէմիլլէր տիր :

— 173 —

—Բայց դուք գրեւոր կոչումն ունիք: դուք տաներորդ Մուսայ մըն էք, ըսաւ Ամանտին հեգնոտ գէմքով մը: Ամեն մարդ ձեր սովորութիւնը չունի: Երեք օր շատ չէ:

—Մասնաժողով մը պիտի ունենանք յօռաւանքը քննադատելու համար:

—Ո՛չ, ըսաւ Սէզաուին, յօգուածները ես պիտի քննադատեմ ու որոշեմ: Պէտք է վստահիք ինձ, տիկնայք, որ ես ամենեւին աշառութիւն չպիտի ընեմ: Ասկէց զատ, եթէ որոշում մը չի կրնամ տալ, ամենքնիս միատեղ խորհրդակցութիւն մը կը կատարենք և ձայնը ու մեծամասնութեամբ խնդիրը կորոշուի:

Բոլոր տիկնայք գացին աշխատիլ եռանդեամբ իրենց ապագայ լրագրին համար. վասն զի երբոր նոր խորհուրդ մը ծնի կնկան մը գլխուն մէջ, եռանդեամբ և փութով կ'աշխատի յաջողութեանը համար. բայց այս եռանդը տեւական է. ահա ինչ որ հազուագիւտ է յաճախ. կնոջ մը խորհուրդը ցրուելու համար մեծ աշխատութիւն պէտք չէ, և նոր գաղափար մը կրնայ մոռցնել տալ առաջինն, ինչպէս նոր սէր մը կրնայ մոռցնել տալ հինը:

Էվլինա միայն յայտարարեց թէ ինք միտք չունի աշխատակցելու ապագայ հրատարակութեան:

— 174 —

—Եւ ինչո՞ւ չես ուզեր յօգուած մը պատրաստել, մեծ կամ փոքր, հոգ չէ, ըսաւ Սէզաուին: Ամենէն կարճ գրութիւնք ամենէն լաւագոյններն են և աւելի կ'արժանանան ամբողջապէս կարգացուելու: Ինչո՞ւ համար չես ուզեր քար մըն ալ դուն բերել այն մեծ շէնքին զոր կառուցանելու ելած ենք խմբովին:

—Բայց, սիրելիս, տպուելու յօգնութիւնն արժելու չափ բան մը գրելու տաղանդ չունիմ, և լրագրի մը յօգուած գրելու համար, ինձ կը թուի թէ շատ խելք ունենայ պէտք է:

—Կը չափազանցես, սիրելիս. իրաւի շատ խելք ունենալը փառս չի բերեր, բայց տաղանդ ունենալը բացարձակապէս անհրաժեշտ չէ: Կրնամ քեզ ցոյց տալ այնպիսի համբաւաւոր խմբագիրներ, որոց յօգուածներուն մէջ տաղանդի հոտն անգամ չկայ. վերջապէս ինչպէս որ կուզես այնպէս ըրէ. բայց երբ տեսնես որ մեր լրագիրն ամենուն ձեռքը կը պտտի, երբ լսես որ աշխարհ արարատ կը գօլէ մեր յօգուածները, գրաւ կը դնեմ որ պիտի ուզես յայնժամ արձակ կամ ոտանաւոր յօգուած մը դնել մեր լրագրին մէջ:

Երեք օրուան միջոցին անկախուհիք կարի զբաղեալ երեւցան և շատ քիչ խօսակցեցան: